

Jeździec i Hodowca

Tygodnik Ilustrowany

Rok VIII

Warszawa, 25 września 1929 r.

Nr. 39

TREŚĆ Nr. 39: Z tygodnia, Józef Szempliński. — Rozważania na czasie, inż. Witold Pruski. — Notatki z wycieczki po araby (Dokończenie), Bogdan Ziętarski. — Kronika krajowa, rezultaty wyścigów prowincjonalnych i kronika zagraniczna. — Rezultaty wyścigów konnych w Warszawie.

Z TYGODNIA.

Nagrody: Sernicka — Handicap Krakowski i Leszna.

Chwilami deszcz, silny wiatr, chłodno, jednym słowem krajobraz całkowicie jesienny. Tor po deszczu obśliznięty, rozmiękły, co sprawia, że konie z elastyczną, rozciągniętą akcją galopują z trudnością, to też rezultaty niektórych gonitw wypadły zupełnie nieoczekiwanie, rażącym przykładem czego były porażki twardych faworytów Dziryta, Fidelji i Osoby z Inteligencji.

W nagrodzie Sernickiej, przeznaczonej dla dwulatków, spotkało się doborowe pole młodzieży. Prowadzi Grom II-gi przed Osobą z Inteligencji, Iglą, w odstępie za którą Grażyna, która miała niekorzystny start. U staten już widać, że Osoba z Inteligencji galopuje z trudnością, to też powoli odpada, ustępując swe miejsce w wyścigu Igle, jednocześnie Grażyna gwałtownie odrabia stracony na starcie teren i wyrzuca się na drugie miejsce, zewnętrzną stroną, obok Igły, lecz wyczerpana gwałtownym rush'em odpada. Na linię prostą wychodzi pierwszy Grom II p. St. Mroczkowskiego i bardzo łatwo, nie niepokojony przez nikogo doprowadza do celownika, bijąc o 3 długości Iglę, dla której ani na moment nie była groźna Osoba z Inteligencji. Grażyna już na zakręcie była beznadziejna.

Dla klasowego Florimonda, z chorym kolanem, tor miękki okazał się bardzo odpowiedni, to też ogier margr. i A. hr. Wielopolskich, literalnie cantrował w Krakowskim Handicapie z siedmiona rówieśnikami, z Gerezą i Fordonem na czele. Sądząc ze stylu wygranej niewielkie różnice wagi nie mogły tu mieć znacniejszego wpływu na wynik gonitwy, co do pierwszego miejsca zwłaszcza.

Handicap Leszna rozegrały pomiędzy sobą konie, obdarzone specjalnymi zdolnościami galopowania po błocie. Prowadził Bramin przed skupionem polem z Birmą na czele i ostatnim Egmontem. Naprzeciwko trybun znacznie poprawia swe miejsce w wyścigu Figaro stajni Lubicz, który też już na początku linii prostej wychodzi na drugie miejsce za przodującym wciąż Braminem, u głównych trybun zawiązuje z nim walkę, z której wychodzi zwycięsko, bijąc o szyję Bramina. Trzecie miejsce w odstępie 5-ciu długości zajął finiszujący Alembik, reszta prawie nie była w wyścigu.

Dzień 17-ty, wtorek 17-go września.

Pogodny dzień, tor lekki.

W pozagrupowej gonitwie dla trzylatków i starszych koni derbista Madryt, który z dłuższych dystansów przetrzącił się na krótkie, uległ walki prawie na dystansie 1600 mtr. szybkiej Menzalaric p. M. Róga.

Nagrodę 1-ej kategorii dla dwulatków jaknajłatwiej zdobyła Seminora p. St. Mroczkowskiego, od Dicka, któ-

ry finiszem pobił próbującą walczyć ze zwyciężczynią Italgę.

W gonitwie o nagrodę 2-ej kategorii dla dwulatków Iglą stajni Lubicz znacznie górowała nad jedynym współzawodnikiem Lutin.

Trzecia kategoria dla dwulatków wobec licznego pola podzielona została na dwie nagrody, z których jedna dostała się Indianowi p. Endera, druga zaś rokującej duże nadzieje Dobrej Wróźce p. Z. Wojtowicza.

Farmazon stajni Lubicz w nagrodzie 1-ej kategorii dla starszych koni na dystansie 1600 mtr. pomścił swoją poprzednią porażkę, sforsował na pierwszej połowie dystansu Tout en Haut, i obronił się jeszcze na ostatnich metrach od nacisków zarezerwowanego w gonitwie Ewiatra.

Grymas p. St. Rago znacznie górował w 5-ej grupie nad polem złożonym z 8-miu konkurentów z omal, że nie derbistą Zbirem na czele.

Boruta H. ks. Lubomirskiego skakał doskonale i wygrał dowolnie wyścig z płotami, gdyż główna jego konkurentka, skambolowana zaraz na pierwszym płocie i wybita z tempa, zupełnie „nie szła”.

Dzień 18-ty, środa, 18-go września.

Pogoda, tor suchy.

W nagrodzie 2-ej kategorii dla dwulatków na dyst. 850 mtr. doskonale zarekomendował się Bejrut 17-go Puł. Uł., bijąc jaknajłatwiej wcale dobrego Gran Chucle'a i Ilbita.

Hardwar H. ks. Lubomirskiego w walce z Grzełą zdobył nagrodę 3-ej kategorii dla dwulatków.

W 1-ej grupie dla starszych koni, znakomicie przeprowadzony przez żokeja Pasternaka, Alembik p. M. Bersona, zarezerwowany w gonitwie do ostatniej chwili, pobił finiszem bardzo łatwo zjadających się wzajemnie Parnasa, Dollara i Ghazi.

W 2-ej grupie dla trzylatków Hora st. Lubicz łatwo pobiła zaganianego Fordona, oraz trzech jeszcze w tej kompanji słabszych konkurentów.

W nagrodzie 3-ej grupy dla starszych koni na dystansie 1300 mtr., w wyścigu rozegranym „na speed”, Birma p. T. Przylęckiego po walce z Ma Jalousie wygrała pewnie gonitwę.

W 4-tej grupie dla trzylatków, w wyścigu rozegranym na szybkość Gereza K. hr. Zamoyskiego i p. M. Radwana, pomimo, iż była odciągnięta na wolnem początkowo tempie, wygrała łatwo finiszem od Filuta, Awiatora, Lassie i szytwej Arconjji.

Handicap 5-ej grupy wygrała łatwo Faustine II + ½ kg. p. H. Cichowskiego od Cioci Muller — 1 kg., Narzeczona + 1 kg. i trojga jeszcze słabszych współzawodników.

Dzień 19-ty, czwartek, 19-go września.

Pogoda, tor suchy.

W pozagrupowej gonitwie mieszanej na dystansie 2100 mtr. triumfowały całkowicie trzylatki. Wygrał bardzo łatwo Colombo p. M. Bersona, bijąc rówieśnika Szeryna i prowadzącego wyścig Herkulesa, doskonałego przedstawiciela starszej generacji.

W pierwszej grupie dla dwulatków Iża 1-go Pułku Szwoleżerów pobiła łatwo Irlandję, która starała się ją i niewpadającego w tempo Nila, sforsować.

W nagrodzie 2-ej kategorii dla dwulatków łatwe zwycięstwo odniosła Lalita Liana również 1-go Pułku Szwoleżerów nad wcale dobreimi Bacaratem i Iwą.

Dzień 20-ty, sobota, 21-go września.

Chłodno, po deszczu tor nieco elastyczny.

W gonitwie 2-ej kategorii dla dwulatków doskonale zarekomendowała się po raz wtóry Dobra Wróżka p. Z. Wojtowicza, cantrując literalnie z Drzazgą i Bébé.

W 3-ej kategorii dla dwulatków zwycięstwo odniósł Piruet p. Cz. Baczyńskiego, bijąc pewnie prowadzącą gonitwę Belle Aneri, którą na ostatnich metrach złapał głowę w głowę na drugim miejscu Bizun.

W pierwszej grupie dla trzylatek Fagas p. B. Szwajcera bardzo pewnie pobił Horg, oraz jej towarzyszkę stajni, prowadzącą wyścig Hazę.

W 2-ej grupie dla starszych koni na dystansie 1600

GROM II 2 l. og. c. gn. (Oszczep i Gioconda) p. St. Mroczkowskiego, hod. p. Fr. Wężyka.
Zwycięzca nagrody „Sernickiej”.

W gonitwie 3-ej kategorii dla dwulatków Miriam 1-go Puł. Uł. Krechowickich z miejsca do miejsca przeprowadziła i wygrała łatwo, bijąc debutanta Skirona, Casanowę i jeszcze troje rówieśników.

Taką nagrodę 3-ej kategorii dla dwulatków zdobył Bimbus bar. L. J. Kronenberga w walce z Berszadą, trzecią była tu niezła Kamionka.

W 3-ej grupie mieszanej czteroletnia Hermoza 10-go Puł. Uł., po zaciętej walce, pobiła trzylatka Fenomena, który miał walczyć znacznie lepsze wyścigi.

Valibal p. L. Dydyńskiego rozrzucił po torze swych niegroźnych przeciwników w 4-tej grupie mieszanej.

Nagrodę sprzedażną wygrał bardzo łatwo Already 17-go Puł. Uł. Wielkopolskich, doskonale przeprowadzony przez uzdolnionego jeźdźcę S. Michalczyka, w licznem, gdyż złożonem z 10-ciu uczestników, połu. Oceniony na 2.400 zł. Already na licytacji nabyty został przez p. T. Przyłęckiego.

metrów Ibanez swobodnym finiszem pobił znakomitą kiedys na ten dystans Galante, za którą blisko była Miss Mistinguett. Armagnac i Etyl nie były ani na moment w wyścigu.

W 4-ej grupie Fabiola pobiła finiszem zdającą się wygrywać Frasquitę II-gą, finiszującą Biskrę, oraz trzy jeszcze przeciwniczki.

W walce z Farandolą 5-tą grupę wygrała Aranka p. W. Zakrzeńskiego.

Energicznie jechana Niobe wygrała wyścig z płotami w dość słabej kompanji.

Dzień 21-szy, niedziela, 22 września.

Tor błotnisty, deszcz, chłodno.

W pierwszej grupie dla starszych koni na dystansie 1600 mtr., lepiej idący po torze ciężkim Allier płk. Andersa łatwo wyprzedził finiszem Dziryta.

Drugą grupę dla trzylatków zdobył Maur stajni Ktery Szepletów od prowadzącego wyścig Jaszczura II-go. Faworytka Fidelia po błotnistym torze zupełnie tu nie szła.

Nagrodę 3-ej kategorii dla dwulatków jedną wygrała Kamionka p. Z. Wójtowicza po walce z Galette i Sandomierzanką, drugą zaś tejże kategorii gonitwą zdobyła

Vendetta, bijąc pewnie prowadzącego wyścig Blue Boy'a i Bilitis II-gą, która miała start niekorzystny.

Nagrodę 3-ej grupy wygrał pewnie Wulkan stajni Topór, prowadząc wyścig z miejsca do miejsca, od Kaprysa, za którym głowa w głowę kończyły Mag i Saperlot.

Józef Szempliński.

Rozważania na czasie.

W Nr. 37 „Gazety Rolniczej” zamieszczona została odpowiedź Prezesa Związku Hodowców konia Szlachetnego pół krwi w Warszawie, p. Jana Krzymuskiego, na krytyczną wzmiankę moją w sprawozdaniu z wystawy w Poznaniu, co do nikłej działalności wspomnianego Związku.

Odpowiedzi pana Prezesa Krzymuskiego nie zarzucić nie mogę, bo zawiera fakty rzeczowe i ścisłe. Muszę jednak stwierdzić, że omija ona zasadniczą myśl mojej krytyki i przechodzi do rzeczy całkiem innych, których bynajmniej nie neguję, a któremi autor chce zanudzić moje uwagi.

Nie twierdzę bynajmniej, że Związek, jako zespół hodowców, nie po wojnie nie zrobił. Wręcz przeciwnie, bywam aż nadto często na wystawach, drobnych pokazach, imprezach ogierów i t. d. w całym kraju i wiem doskonale, że hodowla w Kongresówce dźwignęła się znacznie i że poszczególni hodowcy już bardzo dużo zdziałali.

Nie do hodowców wien i ich pracy hodowlanej skierowana była moja wzmianka, lecz do systemu organizacyjnego i działalności kierowniczej.

Związkowi wcale nie brak świątłych i zamiłowanych hodowców, lecz brak mu czynnika łącznikowego, kierowniczego, a przede wszystkim **inicjatywy i twórczości w pracy organizacyjnej.**

Czyniąc ten zarzut, bynajmniej nie skierowuję go do poszczególnych osób. Na wynik działalności każdej organizacji wpływa szereg czynników, które wcale nie kończą się na walorach osobistych działaczy, lub kierowników i częstokroć wychodzą daleko po za nich i ich możliwości.

Na to, aby organizacja dobrze prosperowała musi mieć ludzi, którzy mogliby poświęcić jej dużo pracy i czasu. Zarząd złożony z hodowców, którzy mają swoje zajęcia i sprawy, nie zawsze może ukonstytuować się tak szczęśliwie, aby w gronie jego zasiadali ludzie wolni, mogący swobodnie zajmować się sprawami związku. Dla tego też organizacja niewielka, taka jak Związek, musi mieć mocne oparcie w dobrze zorganizowanym biurze, w którym zdolności i zakres czynności pracowników muszą być kompensowane z pozostałym organem kierowniczym Związku t. j. zarządem.

Jednym słowem zespół kierowniczy musi posiadać w sobie i rzeczoznawców hipologów i organizatorów z inicjatywą i energią. Tylko w takich warunkach praca może wydać dodatnie wyniki.

Tymczasem w obecnym stanie Związku widzimy wyraźną przewagę czynnika fachowego hodowlanego nad organizacyjnym. Inspektorzy mają dużo roboty, ale ciągle tylko jeżdżą i rejestrują materiał, nie będąc używani do żadnych prac związanych, czy to ze zbytem remontu, czy wystawami, czy wogóle czemkolwiek dalej idącym, jak tylko rejestrowanie i przeglądanie.

Hodowcy, członkowie Związku, hodują racjonalnie, to też niektórzy z nich zdobywają nagrody, ale, prawdę powiedzmy, ile w tym zasługi Związku, jako organizacji?

Niezmiernie natomiast charakterystyczny jest fakt, że hodowcy, którzy chcą swe konie pokazać, muszą to czynić na własną rękę i na cudzych wystawach t. j. urządzanych i zorganizowanych zawsze przez kogoś innego, ale nie własny Związek.

Mały Związek Lubelski zorganizował już u siebie cztery wystawy, na których dał możliwość pokazania i otrzymania poważnych nagród swoim i cudzym hodowcom. Organizuje również spedy remontowe, ekspedycje na wystawy do Lwowa i Poznania.

Małopolska zarządza corocznie targi remontowe we Lwowie, wyjednywuje na nie duże nagrody, oraz ułatwia sprzedaż.

Wielkopolska i Pomorze miały już szereg wystaw i pokazów. Nawet młody Związek Wołyński ma za sobą kilka imprez.

A co otrzymali od czasu wojny hodowcy olbrzymiej połaci kraju, na której działa Związek Warszawski?

Pan Prezes cytuje wystawę w Białymstoku, lecz ileż w tej wystawie jest zasługi Związku? Hodowcy zadziwiają ją inicjatywie jednego tylko człowieka, a poza tem okoliczności, że urządzano w Białymstoku wystawę ogólnie rolniczą.

Mając taki okręg i tyle stajen, Związek powinien rok rocznie urządzić kilka wystaw wojewódzkich, a przynajmniej jedną o większej skali.

Dla ułatwienia zbytu remontu również nic nie zorganizowano. A dlaczego by hodowcy nie mogli przy innej organizacji otrzymać przy sprzedaży remontów szeregu nagród wystawowych, tak jak to ma miejsce we Lwowie i Lublinie? Uczyni to sprzedaż rentowniejszą i hodowca wreszcie będzie miał jakieś ze związku korzyści.

Reasumując więc stosunek Związku do hodowców i odwrotnie, trzeba powiedzieć, że Związek ma pociechę z hodowców, ale odwrotnie sprawa przedstawia się znacznie słabiej.

Najmniejszej też korzyści nie mają hodowcy i z Sekcji Chowu koni.

Porównać nawet nie można, co zdziałał mały referat chowu koni w Centralnym Związku Kółek Rolniczych z tem, co robi Sekcja. A zdawałoby się, że powinno być odwrotnie.

Małorolni, należący do C. Z. K. R., mają już około 10 związków hodowlanych koni artyleryjskich i roboczych, przeprowadzono rejestrację klaczy w kilkunastu powiatach, zorganizowano zbyt remontów wprost od właścian, do czego C. Z. K. R. wyjechał od wojskowości ukonstytuowanie specjalnej właściańskiej komisji remontowej. Obsadzono w terenie kilku instruktorów wojewódzkich, którzy zajmują się tylko sprawami hodowli koni. Pokazy prowincjonalne, których w roku ubiegłym odbyło się na terenie Kongresówki 20, były prawie bez wyjątku zorganizowane i przeprowadzane przez inspektorów C. Z. K. R. Ani Związek, ani Sekcja Chowu koni nie wykazały i nie wykazują w nich najmniejszego zainteresowania.

a nawet członka zarządu. Sprawy poruszał prawie te same co ja, niestety jednak, chociaż od tego czasu minęło już dwa lata, poprawy stosunków nie widać.

Jeżeli interesujący się organizacją naszego życia hodowlanego czytelnik przeczyta artykuł „W sprawie aktualnej” w Nr. 1 i 2 „Jeźdźca i Hodowcy” z roku 1927, oraz odpowiedź na nią w Nr. 5 i 6, a następnie moje uwagi, mam wrażenie, że nie mogą go ogarnąć inne refleksje, niż te, które tutaj podaję.

Kończąc swoje wywody, powtarzam raz jeszcze, że nie krytykuję na próżnię lub dla sportu. Mając ciągle do czynienia z organizacjami hodowlanymi, mogłem zaobserwować wiele istotnych ich zalet oraz niedomagań i braków, a poruszam je w prasie jedynie dlatego, aby w tym przełomowym momencie, kiedy opracowuje się nowe podstawy organizacyjne naszego życia rolniczego, sprawa hodowli koni otrzymała należyte ujęcie, a te braki, które dotąd miały miejsce, zostały przez odpowiednie postawienie sprawy usunięte.

Od tego, w jaki sposób będzie zorganizowany wy-

OSOBA Z INTELIGENCJI wygra bezimienną pozagrupową nagrodę.

Faktów podobnych jest cały szereg.

Gdy pisałem sprawozdanie z wystawy w Poznaniu, poruszyłem niedomaganie organizacyjne Związku nie dlatego, aby krytykować, lecz jedynie, by zwrócić uwagę na stan rzeczy, ponieważ jesteśmy teraz w fazie bardzo ważnych przeobrażeń naszych organizacji rolniczych. Zmienia się w sposób zasadniczy cały system organizacyjny, czas więc jest bardzo właściwy, aby i w dziedzinie hodowli koni stworzyć taki aparat, który mógłby przyjąć z pomocą hodowcom w ich żmudnej i nierentownej pracy. Poruszyłem wówczas temat zaledwie w kilkunastu zdaniach, jedynie aby zwrócić uwagę; w dalej idącą krytykę nie chciałem się wdawać. Ponieważ jednak ukazała się replika, która neguje słuszność moich uwag, zmuszony jestem podać je w formie szerszej, a więc tem samem i drażliwszej.

Zresztą w sprawie tej już i przedemną głos zabierano. Wyszedł on niegdyś z łona samych członków Związku,

dział hodowli koni w nowopowstałym Centralnym Towarzystwie Organizacji i Kółek Rolniczych, zależy w bardzo wielkiej mierze pomyślny rozwój hodowli w Kongresówce.

Interesy i życie Związku Hodowców tak są splecione z działalnością Sekcji Chowu Koni, że sprawy te rozważać należy łącznie.

Pisząc to, przepraszam jednocześnie tych, którym mimowoli uwagi moje wyrządzić przykreść. Pociągają je poprostu tok sprawy, a nie jakakolwiek złośliwość. Trzymam się bowiem zawsze zasady, że wszelka dyskusja tylko wtedy jest celową i pożądaną, o ile prowadzona jest wyłącznie dla wyjaśnienia poruszanego zagadnienia i starannie omija jakiekolwiek względy osobiste, powiedzmy po staropolsku, — prywatę.

Salus publica suprema lex esto.

Notatki z wycieczki po araby.

(Dokończenie).

Drugie stado również ciekawe zwiedzałem w okolicy Cahors w Gramat p. de la Cavière. To stado również produkuje biegające konie i liczy dziewięć klaczy czystej krwi. Położone w okolicy podgórskiej posiada paddoki faliste i niebardzo żyzne. Klacze lżejsze, niewielkie, również kasztanowatej maści, typ jak z pustyni—w ruchu zdają się ziemi nie dotykać. Właściciel tego stada, około 70 lat liczący, twierdzi, że araby we Francji co do typu się wyradzają, zaś typ pustynny jego stada utrzymuje się dzięki temu, że klacze swoje, o ile tylko może, kryje importowanymi arabami. Powiada, że arab importowany winien być typowy, suchy, i dobry w ruchu, resztę można mu darować, a da napewno potomstwo lepsze od siebie.

Dominującą jednak zawsze jeszcze jest maść gniada w różnych odmianach.

Stad państwowych nie opisuję, gdyż niechęć powtarzać tego, co już inni lepiej przedemną zrobili. Podczas pobytu we Francji pojechałem na wystawę arabów do Londynu i przy tej sposobności zwiedziłem dokładnie Crabet-Park. Oglądając przedtem katalogi tego stada, niewiele się spodziewałem zobaczyć, ale to co mi pokazano rozczarowało mnie zupełnie. Jedno, co te konie przeważnie mają ładnego, to głowy i szyje. O reszcie nawet nie wiem, co pisać, by o ile możliwości scharakteryzować je bezstronnie. Jedna klacz dobra i z exterior'u i w ruchu, to dwudziestoletnia gniada „Nasra”; niezłych jest również jej

FIDELJA 3 l. kl. kara (Harlekin i Ceratée) A. margr. i A. hr. Wielopolskich, hod. J. hr. Czarneckiego.

Relata refero. Muszę jednak przyznać, że widocznie ma rację, bo konie hoduje i piękne i dobre, prócz jednej klaczy stadnej o lichych przednich nogach. Nie lubi ogierów z Egiptu, a cenę bardzo pochodzące od Beduinów.

Przedtem widziałem w Pau ogiery importowane: „Nibeh” rasy Asil Trybut Féd'an i „El Hassan” rasy Hedban. Konie te małe, na cienkich nóżkach, na oko 17 pod kolanem, ale piszczel suchy i krótki, bardzo szlachetne i dobre w ruchu. Po nich w jego stadzie widziałem matki i młodzież. Te jednak dość mają kości i pomimo małego wzrostu dobrze biegają. Czołowym reproduktorem w stadzie Cheres de la Frontera w Hiszpanji jest ogier z Gramat. Podobno w Arabji koni maści siwej jest około 30%.

kilka córek, ale żadna nie dorównywa matce. Główną cechą wszystkich koni tego stada jest to, że są łęgowate i w zadzie przebudowane niepomierne, a przytem dużo jeszcze trafia się krótkich i na wysokich nogach, prawie wszystkie liche w ruchu, rozrzucają i kłapią.

Najlepsze potomstwo po Skowronku, białym już zupełnie, ale i Skowronek wszystkiego przerobić nie potrafił. Pomimo tego jednak ceny osiągnane za te konie, o ile mi podano prawdziwe, są na nasze stosunki fantastyczne. Od dwu do siedmiu tysięcy funtów za sztukę. Widocznie nabywcom wystarczają bardzo piękne rodowody, dodawane do koni.

Na wystawie widziałem kilka dobrych koni, ale ani

jednego takiego, jak najlepsze francuskie. Zdziwił mnie wyrok sędziów, wbrew opinii hr. Józefa Potockiego, którzy nie przyznali pierwszej nagrody najlepszemu (według naszych pojęć) ogierowi, motywując to tem, że jest za mało rozwinięty. Według mnie był on zupełnie dobrej kondycji końskiej, nie tak jednak zapasiony, jak inne i przez to lżej od nich wyglądał. Dysputując o tym wyroku z jednym z hodowców, wyraziłem przypuszczenie, że konia tego pewnie będzie można nabyć niedrogo, wobec tego że nie dostał nagrody. Ten zapytał właściciela i wrócił z wiadomością, że rzeczywiście koń jest bardzo tanio do kupienia, kosztuje bowiem tylko siedemset funtów. Miałem dość, więc już nie pytałem o ceny.

Wrażenie, jakie to mnie zrobił Crabet-Park i wystawa, da się krótko określić — doskonała reklama i słaby materiał.

O ile uda nam się z czasem uzyskać uznanie naszych rodowodów w Anglii, czego nie można próbować przed zrobieniem poprawek w naszej księdze stadnej koni czystej krwi, t. j. I. Działu, to powinniśmy tam nasze konie pokazywać i sprzedawać, kupować jednak tam i sprowadzać do Polski, to experiment bardzo drogi i jeszcze więcej ryzykowny. Mam wrażenie, może niesłuszne, że polskie araby są lepsze i że w drugiej lub trzeciej generacji po preselekcjonowaniu na torze, przewyższą angielskie pod każdym względem.

Na pięćdziesiąt koni, wystawionych na pokazie, było trzy siwe, kasztanów trochę więcej, przeważała jednak maść gniada. Najpiękniejszy poloponey na wystawie był angloarab. W rozgrywce na wytrzymałość i zwinność zdobył drugą nagrodę na trzydzieści współzawodniczących koni.

Z Londynu pojechałem do Madrytu. W Hiszpanii nie miałem możności widzieć najlepszych stad, gdyż te są daleko w Andaluzji. Największe stado prywatne jest p. Cheres de la Frontera koło Sevilli.

W Ministerstwie Rolnictwa pokazano mi księgi stadne i rodowody oryginalne importowanych koni, dużo materiału sprowadzili przed wojną ze Sławuty, Antonin i Białocerkwi. Ponieważ po hiszpańsku nie umiem, trudno mi było rozpoznać się w tych księgach, odniosłem jednak wrażenie, potwierdzające zdanie Francuzów i Anglików, że rodowody te są niebardzo pewne, a jeszcze imponująca cyfra 286 klaczy, zapisanych jako czystej krwi, tem większe wzbudziła wątpliwość.

Pisząc o tem, co widziałem teraz we Francji, nie mogę nie wspomnieć o stadzie „Ilok” ks. Odescalchi w Jugosławii, które zwiedziłem w zeszłym roku w lecie. „Ilok”, leżący nad samym Dunajem, przed wojną należał do Węgier. Stado to w zeszłym roku posiadało dwadzieścia siedem klaczy arabskich i wraz z przychowkiem liczyło przeszło siedemdziesiąt sztuk. Najładniejsza młodzież była po sławuckim Ali-Paszy, synu oryginalnego Ali-Paszy i Audacji po Mazepie od Romy, kupionym przed wojną przez węgierski zarząd stadnin państwowych. Prócz tego krył w stadzie Gazal po oryginalnym Gazalu (Hamdani Semri od Saklavie Gidranie) z oryginalnej Takity (Hamdani Semri od Monekhie Slaali).

Stado Ilok

KAIM og. gn. ur. w 1925 r., w stadzie „Ilok”.

KALGA		GAZAL	
Hadrja	Amurath	Tahita or. ar.	Gazal or. ar.

W roku 1928 importowano do stada doskonałego, sądząc z exterieur'u, czteroletniego, niedużego siwego „Kohajlana” z Babilny i bardzo lichego rozwleczonego ogiera z Weil, ten jednak, jak mnie informowano, nie będzie używany jako reproduktor. Wszystkie matki siwe, dobrze wyrosnięte, na doskonałych nogach, dużo szyi i szlachetne suche łby. Przed wcieleniem do stada są używane jako konie wierzchowe w stajni zamkowej, lub jako zaprzęgowe. Pastwisko naturalne — łąka w lesie, ciągnąca się wzdłuż niewielkiego potoku na przestrzeni około piętnastu kilometrów.

Ze starszych najładniejsze konie były po Gazalu, który podobno w swojej młodości wygrał bieg dystansowy na dwieście kilometrów. Stado zostało założone przed pięćdziesięciu laty, a na materiał stadny złożyły się klacze, importowane z Białocerkwi, Sławuty i wprost ze Wschodu.

Przypuszczalnie konie tego stada powinny być wytrwałe i zdrowe. Na tem kończę opis wycieczki, a przechodzę do przypuszczeń, skąd najprawdopodobniej najkorzystniej w przyszłości moglibyśmy importować konie arabskie do Polski.

Według mego przekonania, prędzej czy później, będziemy musieli szukać źródeł odświeżenia naszej hodowli, warto zastanowić się nad tem, które z nich są dla nas najodpowiedniejsze. Ze względu na to, że mamy już w Polsce wyścigi, powinniśmy szukać materiału biegiącego. W Anglii ceny wysokie, a koni mało i bez udowodnionej wartości wyścigowej. W Hiszpanii rodowody niepewne, a wyścigi urządzone niepraktycznie. Trzy dni w roku nie dają możności systematycznego wypróbowania koni. Najlepszy dzisiaj materiał ma Francja, — poza Wschodem, którego nie znam, ale podobno coraz trudniej nabyć tam konia czystej krwi, co zdaje się być prawdą, gdyż komisja wysłana z Francji, bawiąc w Arabii kilka miesięcy, zdołała kupić zaledwie sześć ogierów.

Ceny we Francji normalne, konie biegające przynajmniej dwa razy droższe od niebiegających i jest ich niewiele, ale gdy się przyjedzie w odpowiedniej porze, można przecież nabyć i klacz stadną i konia do biegania.

Naturalnie najtrudniej znaleźć ogiera reproduktora, któryby potrafił zadowolnić wszystkie wymagania. Po Francji drugie miejsce, ważne dla nas zajmuje stado Babilna na Węgrzech, tam konie wprawdzie nie biegają, ale są trenowane i biorą udział w raidach dystansowych. Więc zawsze pewną gwarancję wytrzymałości i zdrowia dają. Pozostaje jeszcze stado Ilok w Jugosławji. Tam już trzeba odgadnąć, co kupić należy, ceny za to są bardzo przystępne, więc kupno przy niedrogim transporcie bez wielkiego ryzyka. Pewne dane będziemy mogli zestawić z porównania tych koni z naszymi na torze. Książę Sanguszko bowiem kupił w zeszłym roku 6 koni w Ilok, z których jeden będzie biegał w tym roku, dwa w przyszłym, a trzy w r. 1931. W tym roku zaś wybrał i kupił z pomiędzy upatrzonych przeze mnie we Francji cztery konie, trzy trzylatki i jedną czteroletnią klacz.

Opis tych koni był już podany w Jeźdźcu i Hodowcy Nr. 14 str. 174, więc go nie powtarzam.

Brakuje jeszcze koni z Babilny, które jednak pośrednio również będą reprezentowane, gdyż matką doskonałej „Sahiby” jest „Dońka” (Kohejlanka) z Babilny, a i po Mersuch babilniańskiej niedługo biegać będzie „Szach senan” syn również babilniańskiego Dzingiskhana. Obie te klacze są w stadzie p. Teresy Raciborskiej.

Zaś stadnina państwowa Janów wprowadzi w szranki potomstwo urodzonego w Babilnie, Kohejlana. Niedługo pewnie ukaże się również na torze potomstwo importowanego z Anglii „Rasima”.

Na razie więc jeszcze trzeba uzbroid się w cierpliwość, a przypatrzawszy się importowanym koniom i ich potomstwu, można będzie już snuć plany na przyszłość na bardziej realnych podstawach, niż dzisiaj.

Bogdan Ziębarski.

K R O N I K A.

KRAJOWA.

K O M U N I K A T.

— Pan Minister Rolnictwa dekretem z dnia 2 września 1929 r. mianował inż. JANA GRABOWSKIEGO, Dyrektorem Departamentu Chowu Koni, Przewodniczącym Komitetu do Spraw Wyścigów Konnych.

— Stajnia K. hr. Zamoyskiego i p. M. Radwana odnowiła kontrakt z trenerem St. Żubrem i żokajem A. Fomicenko.

— P. Alicja Possartowa nabyła 5-cio let. og. kaszt. Chum'a po Harsona i Csacsi ze stada p. R. Czaykowskiego, który w r. 1927 wygrał nagrodę Jubileuszową w barwach p. St. Grzybowskiego z Skrzyszew. Ogier ten, wycofany z treningu wskutek ciężkich dolegliwości w nogach, obecnie po dłuższym, radykalnym leczeniu wraca do treningu i w roku przyszłym prawdopodobnie zobaczymy go w szrankach w barwach nowej właścicielki.

— Ś. p. por. K. Komarnecki upadł na angielskim skoku w steeple-chase dn. 15-go września w Poznaniu, tak nieszczęśliwie, iż nie odzyskawszy przytomności, zmarł na drugi dzień. Na pogrzebie dzielnego sportsmana licznie zebrał się koledzy Zmarłego, oraz tłumy sportowej poznańskiej publiczności.

S P R A W O Z D A N I E

z odbytych wyścigów konnych w Bydgoszczy w roku 1929.

Wygrane stajen według właścicieli w sezonie letnim.

l. p.	Imię i Nazwisko właściciela.	suma zł.
1.	Ignacy hrabia Mielżyński	15.700.—
2.	Grono Oficerów 9 pułku Strzelców Konnych	15.200.—
3.	Rtm. Michał Antoniewicz i rtm. Królikiewicz	9.000.—
4.	L. J. baron Kronenberg	6.840.—

L. p.	Imię i Nazwisko właściciela	suma zł.
5.	Rtm. Wiktor Mirny	6.350.—
6.	Grono Oficerów 19 pułku Ułanów	4.560.—
7.	Grono Oficerów 17 pułku Ułanów	3.910.—
8.	Por. Władysław Zgorzelski	3.800.—
9.	Por. Józef Kwieciński i H. Pomernacki	3.640.—
10.	Władysław Zakrzewski	3.380.—
11.	K. i K. Ważyński	2.580.—
12.	Por. Jankowski	2.440.—
13.	M. S. Wojsk.	2.240.—
14.	Artur Friedmann	2.000.—
15.	Pułk. Michał Karatiejew	1.860.—
16.	Bracia kpt. Waclaw i Franciszek Mrowec	1.600.—
17.	Kazimierz Łaszcz	1.560.—
18.	William Verkay	1.380.—
19.	Grono Oficerów 15 pułku Ułanów	1.040.—
20.	Grono Oficerów 7 i 11 D. A. K.	1.020.—
21.	Jerzy baron Ike-Duninowski	1.000.—
22.	Grono Oficerów 7 pułku Strzelców Konnych	980.—
23.	Por. Xawery Koźmiński	92.—
24.	Rtm. Eugenjusz Karczewski	840.—
25.	Por. Bolesław Pieczyński i kpt. Harland	810.—
26.	Por. Bolesław Pieczyński	800.—
27.	Ignacy Kurasz	800.—
28.	Rtm. Ksawery Świąćicki	780.—
29.	Eberhardt Lehmann-Nitsche	760.—
30.	Por. Bohdan Miklewski	680.—
31.	Paulina i Stanisław Zarczewcy	680.—
32.	Grono Oficerów 8 pułku Strzelców Konnych	500.—
33.	Pułk. Zygmunt Studziński	360.—
34.	Grzegorz Jaszewi	350.—
35.	August Hoffmann	320.—
36.	Henryk Pomernacki	300.—
37.	Ppułk. Grobicki	300.—
38.	Bronisław Peretjatkowicz	260.—
39.	Por. Józef Kwieciński	260.—
40.	Grono Oficerów 21 pułku Ułanów Nadwiśl.	70.—

Razem: zł. 101.920.—

STATYSTYKA

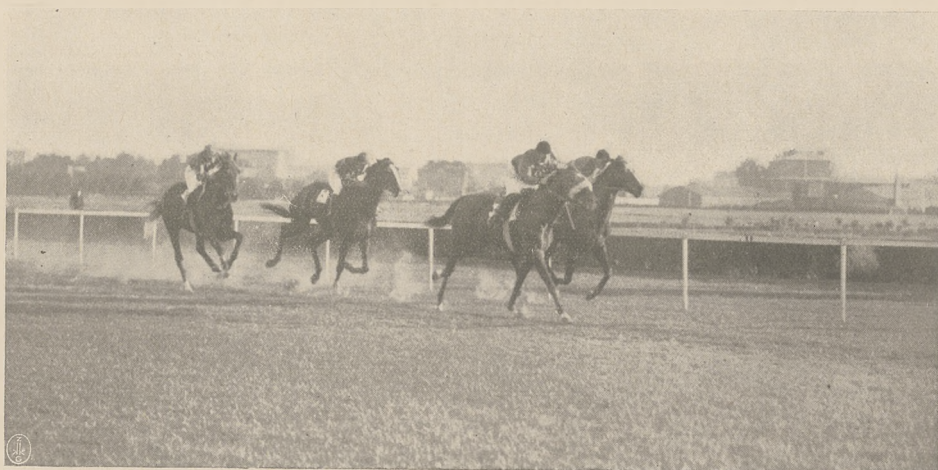
wygranych przez konie w sezonie letnim 1929 r. w Bydgoszczy

od 7 do 28 lipca.

a) 4-letnie i starsze.

L. p.	Nazwa konia	Suma zł.
1.	Westalka	8.000.—
2.	Magnat	6.880.—
3.	Kinmal	6.200.—
4.	Leškowa	3.800.—
5.	Kaprys	3.100.—
6.	Allegra	2.650.—
7.	Wydrwigrosz	2.500.—
8.	Ma Coquine	2.440.—
9.	Utracjusz	2.420.—
10.	Frasquita	2.400.—
11.	Aurora II.	2.300.—
12.	Lawa	2.240.—
13.	Karara	1.900.—
14.	Komtur	1.800.—
15.	Byle Jaki	1.640.—

L. p.	Nazwa konia	Suma zł.
40.	Rascal	300.—
41.	Sierota	300.—
42.	Iwonka	300.—
43.	Diana	270.—
44.	Hera II.	260.—
45.	Salome	240.—
46.	Lotka	240.—
47.	La Monteria	240.—
48.	Rosa	200.—
49.	Wołynianka	180.—
50.	Arkan	180.—
51.	Fürstenberg	180.—
52.	Czikos	180.—
53.	Dumny	150.—
54.	Flos	120.—
55.	Arpad	120.—
56.	Mista	100.—
57.	Bosfor	80.—
58.	Comtesse	80.—
59.	Irena	80.—
60.	Wikta	80.—

Finisz. EGMONT w walce bije COLONELA.

16.	Herold	1.640.—	61.	Korea	60.—
17.	Urwipoleć	1.600.—	62.	Roguza	60.—
18.	Zbir	1.590.—	63.	Najada	60.—
19.	Groźny	1.300.—			
20.	Imre	1.260.—			
21.	Mandarynka	1.240.—			
22.	Samum	1.040.—			
23.	Coco	1.020.—			
24.	Ulan	1.000.—			
25.	Eskorta	950.—			
26.	Intryga	840.—			
27.	Filadelfja	820.—			
28.	Too Good	810.—			
29.	Zupan	800.—			
30.	Zagończyk	800.—			
31.	Ryś	800.—			
32.	Marpessa	680.—			
33.	Mrokota	600.—			
34.	Agamemnon	600.—			
35.	Nikanor	600.—			
36.	Alarm	420.—			
37.	Dziuchna	400.—			
38.	Czarowna	380.—			
39.	Zulus	360.—			

Razem: zł. 76.180.—

b) 3-letnie.

L. p.	Nazwa konia	Suma zł.
1.	Astrid	1.400.—
2.	Gewont II.	1.260.—
3.	Tortuosa	1.000.—
4.	Jegomość	980.—
5.	Charming	980.—
6.	Zwillingsschwester	920.—
7.	Towarzysz	600.—
8.	Demetra	300.—
9.	Geraz	240.—
10.	Ale Baba	210.—
11.	Malta	180.—
12.	Aścka	100.—
13.	Coroma	70.—

c) 2-letnie.

L. p.	Nazwa konia	Suma zł.
1.	Ma Dolary	2.980.—
2.	Dziedzina	2.800.—
3.	Kasztelanka	2.700.—
4.	Magda II.	1.780.—
5.	Lama	1.700.—
6.	Impas	1.080.—
7.	Brawura II.	1.080.—
8.	Będzie Jutro	780.—
9.	Wiedenska	760.—
10.	Leonidas	760.—
11.	Gryf	520.—
12.	Rama	360.—
13.	Branka	80.—
14.	Bambus	60.—
15.	Burza	60.—

Ogółem: zł. 101.920.—

Premje hodowlane

z sezonu letniego wyścigów konnych — Bydgoszcz 1929 r.

L. p.	Nazwisko hodowcy	suma zł.
1.	Ignacy hr. Mielżyński	1.600.—
2.	Fr. Wężyk	1.292.—
3.	L. J. bar. Kronenberg	1.025.—
4.	K. Rojowski	800.—
5.	A. margr. Wielopolski	620.—
6.	A. Olszowski	416.—
7.	Wacław Wysocki	381.—
8.	T. Dachowski	380.—
9.	M. Róg	240.—
10.	E. Grzybowski	240.—
11.	A. hr. Potocki	230.—
12.	L. Orpiszewski	180.—
13.	B. Szwajcer	174.—
14.	H. ks. Lubomirski	150.—
15.	S. Maryewski	140.—
16.	L. Morzycki	140.—
17.	Stado „Janów”	113.—
18.	J. hr. Alvensleben-Schönborn	110.—
19.	Stadnina Państwowa	109.—
20.	Wacław Daszewski	106.—
21.	A Younga	100.—
22.	R. Czaykowski	98.—
23.	A. bar. Ike-Duninowski	76.—
24.	E. Lehmann-Nitsche	76.—
25.	A. i J. Bronikowscy	68.—
26.	J. Gumiński	68.—
27.	P. Popiel	60.—
28.	Ignacy Kurasz	60.—
29.	E. hr. Henckel v. Donnersmarck	60.—
29.	A. ks. Czartoryski	60.—
31.	Pułk. Januszkiewicz	52.—
32.	W. Wodziński	42.—
33.	K. Dzierzbicki	40.—
34.	St. hr. Czacki	36.—
35.	M. Berson	36.—
36.	Pułk. Z. Studziński	36.—
37.	W. Niewiarowski	33.—
38.	August Hoffmann	32.—
39.	K. hr. Skarbek	30.—
40.	A. hr. Morstin	27.—
41.	A. Pietraszewski	18.—
42.	T. ks. Lubomirski	18.—
43.	K. hr. Rostworowski	18.—
44.	Stado Grabowo	18.—
45.	Ktery-Szepietów	8.—

Ogółem: zł. 9.666.—

Wykaz jazd

a) panowie:		Ogółem	I	II	III	0
Nazwisko						
1. Por. Bohdanowicz	18	6	7	4	1	
2. Por. Nestorowicz	5	4	—	—	1	
3. Por. Kwieciński Józef	7	3	2	—	2	
4. Por. Jankowski	6	3	2	—	1	
5. Rtm. Święcicki Ksawery	5	2	—	2	1	
6. Rowton Michał	5	2	1	—	2	
7. Por. Pieczyński Bolesław	5	2	1	—	2	
8. Kpt. Mrowec Wacław	10	1	3	3	3	
9. Por. Miklewski	10	—	2	3	5	
10. Rtm. Karczewski Eugenj.	8	—	1	2	5	
11. Kpt. Bylczyński	3	—	1	2	—	
12. Por. Ugrechlidze	2	—	—	1	1	
13. Por. Tuński Aleksander	1	—	1	—	—	
14. Zarczewski Stanisław	3	—	—	—	3	
15. Pomernacki Henryk	1	1	—	—	—	
16. Por. Pończaski	1	—	—	1	—	
17. Por. Ważyński Kazimierz	1	—	—	1	—	
18. Por. Murowicki	1	—	—	—	1	
19. Por. Suchecki	1	—	—	—	1	
20. Por. Bukowiecki	1	—	—	—	1	
21. Mielżyński-Kurnatowski	1	—	—	—	1	
hr. Zygmunt						
b) żokeje:						
1. Tuchotka Adam	31	15	8	2	6	
2. Pasternak Stanisław	8	4	1	1	2	
3. Sakowicz Jan	2	1	—	—	1	
c) jeźdźcy:						
1. Wyżgalski Franciszek	12	4	2	4	2	
2. Tobiasz Jan						
3. Lipiński Franciszek	13	3	5	3	2	
4. Osiński Jan	8	3	3	1	1	
5. Bews Michał	16	2	4	3	7	
6. Jagodziński Józef	14	2	6	2	4	
7. Józefiak Stanisław	10	—	2	3	5	
d) chłopcy:						
1. Lipowicz Michał	14	4	5	3	2	
2. Augustyniak Stefan	11	2	1	—	8	
3. Pietruczuk Piotr	7	1	2	2	2	
4. Bryk II.	5	1	1	2	1	
5. Frank Roman	3	1	—	2	—	
6. Michalczyk	2	1	—	—	1	
7. Siedlecki	3	1	—	—	2	
8. Jaroszewicz Tadeusz	8	—	2	3	3	
9. Bryk Kazimierz III.	10	—	1	—	9	
10. Eljasz II.	10	—	1	2	7	
11. Pieliak	8	—	—	—	8	
12. Woraczek	3	—	1	—	2	
13. Toboła Stefan	3	—	—	1	2	
14. Stasiak	2	—	—	—	2	
15. Wachowiak Franek	2	—	—	—	2	
16. Roguski Stanisław	2	—	—	—	2	
17. Rzycki Władysław	1	—	—	—	1	
18. Szymański Henryk	1	—	—	—	1	
19. Góluh	1	—	—	—	1	
e) właścianie:						
1. Bronisław Kurasz	1	1	—	—	—	
2. Michał Hoffmann	1	—	1	—	—	
3. Edmund Hoffmann	1	—	—	1	—	
4. Tadeusz Kurasz	1	—	—	—	1	

Sprawozdanie z sezonu letniego 1929 r. z odbytych wyścigów w Bydgoszczy.

a) Dni wyścigowych 10; b) ogółem wyścigów — 72, w tem: płaskich — 38, z płotami — 16 i z przeszkodami — 18.

c) Udział brało koni 122, d) startowało koni 339; w gonitwach płaskich — 191, z płotami — 78, i z przeszkodami — 68.

e) Suma wygranych: 101.920 zł.

f) Premje hodowlane: 9.666 zł.

LIST DO REDAKCJI.

Szanowny Panie Redaktorze!

Upieramnie proszę o zamieszczenie w „Jeźdźcu i Hodowcy“, niżej podanego wyjaśnienia:

W numerze 30-tym z dnia 24 lipca r. b. „Jeźdźca i Hodowcy“, w artykule pana Witolda Pruskiego „Konie na P. W. K. w Poznaniu“, znajduje się wzmianka, krytykująca organizację Związku Hodowców Szlachetnego Konia półkwi w Warszawie i ubolewanie, że hodowcy z Kongresówki, należący do tego Związku, nic po wojnie, do tej pory nie pokazali społeczeństwu.

Nie mam zamiaru polemizowania z panem Pruskim, zmuszony jednak jestem dać pewne cyfrowe wyjaśnienie dla sprostowania nieścisłych wiadomości, które pan Pruski cytował.

Statut Związku Hodowców Szlachetnego Konia półkwi, jak również książkowość zostały po kilku latach praktyki hodowlanej przyjęte z małymi zmianami przez Związki: Lubelski, Wołyński i Wileński, wykazując temsamem swoją praktyczność i racjonalność.

W roku 1925 na wystawie krajowej w Lublinie były reprezentowane następujące stajnie związkowe ze swemi koniami: pp. A. Wolk-Łaniewskiego z Bronic 15 koni, hr. W. Łosia z Piotrowic 14 koni, (stajnia hr. W. Łosia dopiero w tym roku ze względów bardzo zrozumiałych przeszła do Związku Lubelskiego), A. Płoskiego z Sokolowa 5 koni, M. Niemojowskiej z Lubstowa 8 koni, C. Baczyńskiego ze Smitowa 2 konie, A. Olszowskiego z Jacentowa 6 koni i J. Cieleckiego z Paplina 6 koni.

Stajnie te na wystawie Lubelskiej wyróżniły się doborem materiału i otrzymały, nie licząc nagród pieniężnych, złotych medali trzy, srebrnych dużych medali cztery, srebrnych małych medali trzy, brązowych medali trzy i dyplom uznania od M. R. i D. P.

Zarząd Stajnin Państwowych na teje Wystawie zakupił od hodowców związkowych sześć rocznych ogierków.

Na wystawie Wojewódzkiej w Białymstoku 1928 r. dział hodowlany koński urządził pan Stanisław Kierznowski, wiceprezes Związku Hodowców Szlachetnego Konia półkwi i przyznać trzeba, że praca Jego odniosła pożądanę skutki.

Związkowe stajnie pp.: Z. Sokołowskiego z Grabowa-Sulimy, S. Kierznowskiego z Szeptkowa, W. Jakubskiego z Siedlisk, B. Borkowskiego z Szeptkowa, M. hr. Starzeńskiego z Klukowa, A. Pięnkowskiego, A. hr. Branickiego z Rosi, zdobyły za swe konie nagród honorowych: od M. R. medal srebrny mały, trzy listy pochwalne, nagród pieniężnych na sumę 2.750 zł. i medal złoty od C. T. R.

Nie wspominam tu o pokazach powiatowych, na których zawsze były Związkowe stajnie licznie reprezentowane.

Na P. W. K. w Poznaniu stajen związkowych było mało, bo tylko trzy, pp.: M. Niemojowskiej z Lubstowa, A. Płoskiego z Sokolowa i K. Około-Kulaka z Siewierska. Przyczyną tej małej frekwencji był tegoroczny kryzys finansowy, koszty dla wystawców wysokie, dziwić się więc nie można, że wielu hodowców, nie chcąc dużo dołożyć do tej imprezy, wołało koni nie wystawiać.

Przytem kilka lepszych stajen związkowych było na wiosnę dotknięte epidemicznymi chorobami.

Głównym celem Związku jest produkcja i dostarczanie koni dla armii, to też statystyczne dane o zakupach koni remontowych najlepiej świadczyć mogą o pożyteczności działania Związku.

Komisje remontowe zakupiły ze stajen Związkowych w roku 1924 — 139 koni, w roku 1925 — 311 koni, w roku 1926 — 178 koni, w roku 1927 — 315 koni, w roku 1928 — 474 koni, przyznając wiele medali złotych, srebrnych i brązowych.

Liczba dostarczonych koni remontowych w 1928 roku odpowiada przyjętemu teoretycznie stosunkowi jeden koń remontowy na cztery klacze.

Wiarygodność danych, które tu przytaczam, może być w każdej chwili przez pana Pruskiego sprawdzona, a z powyższego wynika, że Związek Hodowców Szlachetnego Konia półkwi w tak ciężkich powojennych czasach może nie tak wiele, ale zawsze coś nie coś ze swej pracy społeczeństwu pokazać.

Proszę przyjąć wyrazy poważania

(—) Jan Krzymuski

Prezes Związku Hod. Szlach. Konia Półkwi.

Wierzbie, 1 września 1929 r.

— **Wzór umowy**, którą nabywca obowiązany będzie podpisać przy kupnie roczniaków Państwowych, sprzedawanych na licytacji 30 października, z warunkiem ewentualnego odkupienia po skończonej karierze wyścigowej.

UMOWA

zawarta między Panem działającym w imieniu Ministerstwa Rolnictwa i Skarbu Państwa, a Panem działającym w imieniu w sprawie sprzedaży konia.

I. Skarb Państwa sprzedaje, zaś kupuje nazwy krwi maści odmiany urodzon w roku w miejscowości i z matki z zapisan w Polskiej Księdze Stadnej Koni tom str. za cenę (słownie złotych).

II. Skarb Państwa zastrzega sobie prawo odkupu w czasokresie liczonym od dnia 1 listopada roku do dnia 31 grudnia roku, sprzedan nazwy z zwrotem przez Skarb Państwa nabywcy li tylko ceny sprzedażnej konia w kwocie (słownie) złotych, bez prawa nabywcy do żądania zwrotu wszelkich innych, poniesionych przez niego z nabyciem, utrzymaniem i pielęgnacją konia, wydatków.

Nabywca w razie nieoddania konia Ministerstwu Rolnictwa zobowiązuje się wypłacić Ministerstwu Rolnictwa tytułem kary umownej sumę, równą pięciokrotnej cenie, zapłaconej za konia na licytacji i prócz tego podlegać będzie rygorom §§ 135 i 136 Prawideł Wyścigowych, uznanych przez Ministra Rolnictwa. Kara umowna nie będzie obowiązywała w razie śmierci naturalnej lub nieszczęśliwego wypadku konia.

Nabywca zgadza się na to zastrzeżenie i zobowiązuje się oddać konia Ministerstwu Rolnictwa nazwy na torze wyścigowym w Warszawie, w terminie ustalonym w wezwaniu Ministerstwa Rolnictwa, doręczonym w obranej przez nabywcę konia siedzibie prawnej dla skutków niniejszej umowy.

III. Dla skutków niniejszej umowy obiera sobie siedzibę prawną

IV. Wszelkie spory z tytułu niniejszej umowy rozstrzygać będzie Sąd Okręgowy w Warszawie.

V. Koszty sporządzania umowy niniejszej w szczególności przypadającej od niej opłaty skarbowej ponosi

..... dnia roku.

UWAGA. Niniejsza umowa może być spisana po zaakceptowaniu sprzedaży konia przez Ministerstwo Rolnictwa.

REZULTATY WYŚCIGÓW KONNYCH W KIELCACH.

Dzień drugi, Wtorek, 27 sierpnia.

I. Nagroda 500 zł. Gonitwa płaska. Dystans około 1600 mtr.: Droga S. Bronikowskiego, j. Gajewski I, Bebuś — 2, Telimena II — 3; bez miejsca: Velwetka, Zagajanka, Matala, Astrid, Ekstaza II, Zdrada i Japonka.

Wygrane w 2 m. 3¼ s. o 4 dl.; — o 6 dl.

Tot. poj. 317 zł.; fr. 16, 38 i 29 zł.

II. Nagroda 700 zł. Gonitwa płaska. Dystans około 2100 mtr.: Pan Leon, Grona Ofic. 27-go pułku Uł., j. Ustinow — 1, Ge-wont II — 2, Radlok — 3.

Wygrane w 2 m. 33 s. o 1 dl.; — III o 10 dl.

Tot. poj. 16 zł.

III. Nagroda 700 zł. Gonitwa z płotami. Dystans około 2800 mtr.: Herold Grona Ofic. 9-go pułku Strzelców Konnych, por. Bohdanowicz I, Jack — 2, Borsuk — 3.

Wygrane w 4 m. 5¾ s. o 8 dl.; — III o 8 dl.

Tot. poj. 41 zł.

IV. Nagroda 1.000 zł. Gonitwa z płotami. Dystans około 3000 mtr.: Kaprys Grona Ofic. 9-go pułku Strzelców Konnych, por. Bohdanowicz I, Gini — 2, Jegomość — 3.

Wygrane w 4 m. 21 s. o 10 dl.; — III o niezł. il. dl.

Tot. poj. 17 zł.

V. Nagroda 6.000 zł. oraz żeton pamiątkowy dla jeźdźca zwycięzcy. Steeple-Chase „Military”. Dystans około 4800 mtr.: Bajeczna Grona Ofic. 27-go pułku Uł., ppłk. Römmel — 1, Westalka — 2, Magnat — 3; bez miejsca: Buiczyk, Hrabianka i Ordynat.

Wygrane w 6 m. 52 s. w walce o 3 dl.; — III o niezł. il. dl.

Tot. poj. 30 zł.; fr. 29 i 16 zł.

VI. Nagroda 400 zł. Gonitwa włościańska. Dystans około 1600 mtr.: og. kaszt. Dudy, og. kaszt. Nogaja, og. kary Karysia.

Dzień trzeci, Czwartek, 29 sierpnia.

I. Nagroda 700 zł. Gonitwa płaska. Dystans około 2100 mtr.: Pan Leon Grona Ofic. 27-go pułku Uł., j. Ustinow — 1, Erna — 2, Ge-wont II — 3; bez miejsca: Dina i Malta.

Wygrane w 2 m. 33 s. ławo o 3 dl.; — III o 3 dl.

Tot. poj. 18 zł.; fr. 11 i 14 zł.

II. Nagroda 1.000 zł. Gonitwa płaska. Dystans około 2100 mtr.: Astrid, Grona Ofic. 19-go pułku Uł., j. Osiński — 1, Aksamiłna Polnaoodie — 2, Jagienka — 3; bez miejsca: Ave.

III. Nagroda 700 zł. Gonitwa z płotami. Dystans około 2800 mtr.: Herold Grona Ofic. 9-go pułku Strzelców Konnych, por. Bohdanowicz — 1, Jack — 2, Nacarar — 3; bez miejsca: Iwan II i Aurelja.

Wygrane w 3 m. 9 s. w walce o 1 dl.; — III o 5 dl.

Tot. poj. 16 zł.; fr. 33 i 22 zł.

IV. Nagroda 700 zł. Gonitwa z płotami. Dystans około 2800 mtr.: Hajdamak Grona Ofic. 19-go pułku Uł., por. Tuński — 1. Kaprys — 2, Kochany Xsiażę — 3.

Wygrane w 3 m. 59¼ s. o 1 dl.; — III o 10 dl.

Tot. poj. 20 zł.

V. Nagroda 700 zł. oraz złote żetony dla pierwszego i drugiego jeźdźca, ofiarowane przez JWP. Stanisława Bronikowskiego z Mierzyna. Dystans około 2400 mtr.: Droga S. Bronikowskiego, p. Chądzyński I, Irasatti — 2, Radlock — 3.

Wygrane w 3 m. 14¼ s. ławo o 3½ dl.; — III o ½ dl.

Tot. poj. 17 zł.

Dzień czwarty, Sobota, 31 sierpnia.

(ostatni).

I. Nagroda 1.500 zł. oraz przedmiot pamiątkowy dla jeźdźca zwycięzcy ofiarowany przez p. Z. Olszowską. Gonitwa z płotami. Dystans około 3200 mtr.: Pan Leon, Grona Ofic. 27-go pułku Uł., por. Nestorowicz — 1, Iwan II — 2.

Wstrzymywano o 10 dl.

Tot. poj. 17 zł.

II. Nagroda 500 zł. Gonitwa „pocieszenia” płaska. Dystans około 2100 mtr.: Jagienka W. Daszewskiego, j. Siedlecki — 1, Bebuś — 2, Ekstaza II — 3; bez miejsca: Dina, Malta i Zagajanka. Wygrane w 2 m. 37¼ s. ławo o 3 dl.; — III o 1 dl.

Tot. poj. 77 zł.; fr. 13 i 19 zł.

III. Nagroda 500 zł. Gonitwa „pocieszenia” z płotami. Dystans około 2400 mtr.: Jack L. bar. Lewartowski i M. Łuszczykiewicz, por. Tuński — 1, Irasatti — 2, Borsuk — 3; bez miejsca: Aurelja i Impet.

Wygrane w 3 m. 9 s. ławo o 1½ dl.; — III o 3 dl.

Tot. poj. 21 zł.; fr. 12 i 11 zł.

IV. Nagroda 500 zł. Gonitwa „pocieszenia” płaska. Dystans około 2100 mtr.: Erna E. Grzybowski, j. Gajewski — 1, Zygryd — 2, Radlok — 3; bez miejsca: Velwetka.

Wygrane w 2 m. 33 s. pewnie o ½ dl.; — o 3 dl.

Tot. poj. 22 zł.; fr. 13 i 16 zł.

V. Nagroda 2.000 zł. oraz żeton pamiątkowy dla jeźdźca zwycięzkiego konia. Dla wł. zwycięzkiego konia przedmiot cenny wartości 1.000 zł., ofiarowany przez Reprezentację Wojewódzka, Związku Ziemiom w Kielcach od p. Józefa Dembińskiego. Wielki Kielecki Steeple Chase. Dystans około 4800 mtr.: Horypna, K. Niemojewskiego, p. Stokowski — 1, Hrabianka — 2, Rakietka — 3; bez miejsca: Jędrza i Carabe.

Wygrane w 6 m. 46¾ s. pewnie o 4 dl.; — III o ½ dl.

Tot. poj. 25 zł.; fr. 13 i 16 zł.

VI. Nagroda 700 zł. Gonitwa płaska. Dystans około 2400 mtr.: Wołynianka Grona Ofic. 19-go pułku Uł., j. Osiński — 1, Pusza — 2, Nainway — 3; bez miejsca: Droga i Witaj.

Wygrane w 3 m. 9 s. pewnie o 1 dl.; — III o 12 dl.

Tot. poj. 42 zł.; fr. 20 i 25 zł.

VII. Nagroda 300 zł. Gonitwa włościańska „pocieszenia”. Dystans około 1600 mtr.:

ZAGRANICZNA.

ANGLJA.

— **Colorado** (Phalaris — Canyon), znakomity reproduktor lorda Derby który od dłuższego czasu chorował, zakończył w tych dniach swój żywot. Ogier ten, urodzony w 1923 r., był bardzo dobrym koniem wyścigowym, a najlepszą formę wykazał w wieku lat czterech, wygrując Rous Memorial Stakes i Eclipse Stakes (pobił w obydwu gonitwach derbiście „Coronach’a” mdzień Eglinton Plate. Jako trzylatek wygrał „2000 Gwineji”, bijąc o 5 długości Coronach’a, a w Derby zajął trzecie miejsce za Coronach'em i Lancegaye.

WŁOCHY.

— **Medjolan**, 15 września.

St. Leger Italiano, 100.000 lirów — 2800 mtr. dla trzy-latków.

Ortello, og. kaszt. (Teddy — Hollebeck po Gorgos). Sign. G. de Montel, 58 kg. z P. Caprioli.

2. Mino d'Arezzo, og. gn. (Havresac II — Mina da Fiesole) Razza Casal S. Antonio, 58 kg., z M. Ghinghiali.

3. Aniene, og. kaszt. (Ksar — Alciope) Sign. R. Gualino, 58 kg., z D. Blackburn.

4. Luppolino.

Wygrane o 15 — 5 dl. Czas: 3:7.

Rodowód zwycięzcy vide Nr. 26 str. 376.

Ortello, najlepszy trzylatek włoski, jest koniem rzeczywście pierwszej międzynarodowej klasy, a we Włoszech uważają go za konia wyjątkowego, lepszego od słynnego Scopasa i Apelle. W roku obecnym biegał 6 razy i tyleż razy wygrał, a mianowicie:

Settino Triennale Italiano	30.000 lirów	— 1600 mtr.
Premio della Vittoria	250.000	„ — 2000 „
Derby Reale	300.000	„ — 2400 „
Premio d'Italia	250.000	„ — 2400 „
Gran Premio di Milano	500.000	„ — 3000 „
St. Leger Italiano	100.000	„ — 2800 „

1.430.000 lirów

W Premio d'Italia (2 czerwca), który wygrał o 5 długości, ustanowił rekordowy czas we Włoszech, przelżywając w 2:29¼ dystans 2400 mtr. Obecnie po wspaniałym zwycięstwie w St. Leger zostanie ten fenomenalny syn Teddy wysłany do Paryża, gdzie ma biegać 6 października w Prix de l'Arc de Triomphe, i gdzie spotka się z elitą francuską i niemieckim Oleandrem. Wyścig ten będzie najbardziej sensacyjnym wydarzeniem sportowym tego roku.

NIEMCY.

— **Berlin-Hoppegarten**, 17 września.

Renard Rennen, 20.000 Rm. — 1200 mtr. dla dwulatków.

1. Merian, og. (Graf Ferry — Melba) A. i C. v. Weinberg, 54½ kg., ż. Bleuler.

2. Reichsmark, kl. Stada Weil, 55 kg., ż. M. Schmidt.

3. Masso d'Arezzo, og. M. J. Oppenheimer, 53½ kg., ż. Grabsch,

bez miejsca: 4. Adebar, 5. Mellitus, 6. Osmunda, dalej Bel-tana, Strona.

Wygrane o 1 dł. — szyja — 1 dł. Czas: 1:13,9.

Tot. poj. 68, 25, 16, 24:10.

IRLANDJA.

— **The Curragh**, 18 września.

Irish St. Leger 1.760 £ — 2800 mtr. dla trzylatków.

1. Trigo, og. gn. (Blandford — Athasi) Mr. W. Barnett 62½ kg., ż. M. Bearry.

2. Visellus, og. gn. (po Son in Law) Mr. R. H. Sharples 57½ kg., ż. J. Moylan,

bez miejsca: Cragadour, Red Clover.

Wygrane o krótki łeb — 10 dł. Czas: 3:11½ s. Zakłady: 7:1, „na”, 10:1 100:1.

FRANCJA.

— **Maisons Laffitte**, 20 września.

Prix Biennal de Maisons Laffitte, 40.000 fr. — 1000 mtr.

1. Bow Window, 2 l. kl. (Grand Parade — Sunbow) E de Rothschild, 50½ kg., ż. C. Bouillon.

1. Lady Geneviève, 3 l. kl. J. D. Cohn, 60½ kg., ż. A.

3. Pescina, 4. Velocity.

Wygrane o szyję — 3 — 10 dł. Czas: 1:02,8.

Tot. 16, 11, 12:10.

— **Le Tremblay**, 18 września.

Prix Saint Simon, 25.000 fr. — 2300 mtr.

1. Resone, 3 l. og. (Somme Kiss — Resony) A. Hoffman, 54 kg., ż. F. Herve.

2. Monsieur le Marchal, 3 l. og. Guy L. de Mola 57 kg., ż. C. Herbert.

3. Hornet's Law, 3 l. kl. Jean Stern, 52½ kg., ż. H. Semblat,

bez miejsca. 4. Saint Didier, 5. Koenigsmark 11, 6. Marra-kech, dalej Caton, Winner Fleet.

Wygrane o szyję — 2 — 1 dł. Czas: 2:35.

Tot. 63, 20, 21, 15:10.

SZKOCJA.

— **Ayr**, 18 września.

Scottish Derby, 1.038 £ — 2200 mtr. dla trzylatków.

1. Modder, og. gn. (Soranus albo Pommeru po Pink Clover po Melton) Mr. Sol Joel, 63½ kg. ż. F. Winter.

2. Larking, og. sk. gn. (po Hainault) Mr. E. Esmond, 60½ kg., ż. C. Elliott.

3. Doura wał. sk. gn. (po Rhodesian) Mr. J. Wallace, 52½ kg., ż. J. Taylor,

bez miejsca: 4. Kerr's Pink, 5. Blissful, 6. Ravenscar, 7. Leonard, 8. Belle Mere, dalej Pure Knight, Malakoff, Free Forester.

Wygrane o 2 — 1 dł. Zakłady: 10:1, 7:4, 20:1.

TELEGRAMY WŁASNE.

— **Berlin-Gruncwald**, 22 września.

Deutsches St. Leger, 41.000 Rm. — 2800 mtr. dla trzylatków.

1. Graf Isolani, og. gn. (Graf Ferry — Isabella) M. J. Oppenheimer, 56 kg., ż. Grabsch.

2. Avanti, og. sk. gn. (Fervor — Abbazia) bar. S. A. v. Oppenheim, 50 kg. ż. Zehmisch.

3. Valladolid, kl. gn. (Herold — Wasserperle) Gł. Stadniny Altefeld, 54½ kg., ż. Wermann,

bez miejsca: 4. Tantris. 5. Atalante, 6. Sterneck, 7. Pellegrino, 8. Grenadier.

Wygrane o 5 — 4 — 1 dł. Czas: 3:19,4.

Tot. 15, 14, 20, 23:10.

— **Hamburg-Grossbortel**, 22 września.

Hammonia Preis, 30.000 Rm. i Nagroda honorowa — 1600 mtr.

1. Oherwinter, 5 l. og. gn. (Landgraf — Oblate) Stada Weil, 63 kg. ż. M. Schmidt.

2. Contessa Maddalena, 4 l. kl. gn. (Landgraf — Cresta) R. Haniel, 60½ kg., ż. Bleuler.

3. Dominica, 3 l. kl. gn. (Herold — Domherrin) Gł. Stadniny Altefeld 50½ kg., ż. Huguenin,

bez miejsca: 4. Botschafter, 5. Hilligenlei, 6. St. Robert.

Wygrane o 5 — 3 — ¾ dł. Czas: 1:42.

Tot.: 16, 12, 16:10.

REZULTATY, WARSZAWA.

Dzień 54/17-ty, Środa, 17 września.

397. Nagroda 2.500 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 1100 mtr.

(360) Seminora, kl. kaszt. S. Mroczkowskiego, po Oszczep i Sevilla, w. pół krwi, hod. F. Wężyka, l. 2, 54 kg. — ż. Chatisow 1 (320) Dick, 56 kg. — 2, (345) Italja, 54 kg. — 3; bez miejsca: (364) Bacarat.

Wygrane w 1 m. 9 s. (7—31—31) o 2½ dl. bardzo łatwo.

Tot.: poj. 13 zł.; fr. 10 i 10 zł.

398. Nagroda 1.800 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 850 mtr.

(362) Indian, og. kaszt. S. Endera, po Confetti i Mała Langden, hod. wł., l. 2, 56 kg. — ż. Chatisow 1 (369) Krasnoludka, 54 kg. — 2, (303) Esper, 56 kg. — 3; bez miejsca: (—) Wiedeńka, (—) Rekord i (—) Geneza. Wycofane: Balamut i Floryda.

Wygrane w 54½ s. (24—30½) o 2 dl., pewnie.

Tot.: poj. 26 zł.; fr. 17 i 18 zł.

399. Nagroda 2.500 zł. dla 3 l. i st. og. i kl. Dystans około 1300 mtr.

(385) Farmazon, og. kaszt. st. „Lubicz”, po King's Idler i Blitzmädel, hod. St. Państwowe, l. 5, 58 kg. — ż. Chatisow 1

(296) Ewiatr, 57 kg. — 2, (331) Tout en Haut, 62 kg. — 3. Wycofane: Birma, Ma Jalousie, Allier i Ibanex.

Wygrane w 1 m. 21 s. (18—31½—31½) o dl., wysyłany.

Tot. poj. 18 zł.

400. Nagroda 2.100 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 1100 mtr.

(370) Iglá, kl. gn. st. „Lubicz”, po Manton i Blaustrumpf, hod. St. Państwowe, l. 2, 54 kg. — ż. Chatisow 1 (362) Lutin, 56 kg. — 2. Wycofane: Hardwar, Kamionka, Ilbit, Gran Chuckle, Iwa i Bacarat.

Wygrane w 1 m. 10 s. (6½—31—32½), o 3 dl., łatwo.

Tot. poj. 22 zł.

401. Nagroda 1.500 zł. Płoty dla 3 l. i st. koni. Dystans około 2400 mtr.

(361) Boruta, og. kaszt. H. ks. Lubomirskiego, po Oszczep i Hekata, hod. T. ks. Lubomirskiego, płn., 75 kg. — ż. Ziemiański 1 (361) Balsamina, 74 kg. — 2, (371) Ekstaza, 70 kg. — 3; bez miejsca: (361) Niobe, i (234) Miss Jane. Wycofane: Kinmal, Frascati i Granat II.

Wygrane w 2 m. 49½ s. (29—33—35—37—35½) o 15 dl., łatwo.

Tot.: poj. 65 zł.; fr. 32 i 19 zł.

402. Nagroda 4.000 zł. dla 3 l. i st. og. i kl. Dystans około 1600 mtr.

(394) Menzalaric, kl. sk. gn. M. Róga, po Alaric Victor i Menzala, hod. wł. 1. 6, 60 kg. ż. Magdaliński 1

(355) Madryt, 58 kg. — 2, (354) Allier, 62 kg. — 3. Wycofane: Szeryf i Ibanez.

Wygrane w 1 m. 42½ s. (7—34—30¼—31), o pół dl. łatwo.

Tot. poj. 17 zł.

403. Nagroda 1.800 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 850 mtr.

(369) Dobra Wróżka, kl. kaszt. Z. Wojtowicza, po Harsona i Déli Szél, hod. braci Mencil, l. 2, 54 kg. ż. Szyszczkowski 1

(311) Globtrotter, 56 kg. — 2, (—) Korynna, 54 kg. — 3; bez miejsca: (—) Mała Rybka, (—) Brown Lady i (—) Burza II. Wycofane: Czyn i Diane de Poitiers.

Wygrane w 54½ s. (23¼—31) o 3 dług., bardzo łatwo.

Tot. poj. 19 zł.; fr. 11 i 11 zł.

404. Nagroda 1.500 zł. dla 4 l. i st. og. i kl. Dystans około 2100 mtr.

(372) Grymas, og. kaszt. S. Rago, po King's Idler i Fantazja, hod. St. Państwowego, l. 4, 58 kg. ż. Amossé 1

(348) Zbir, 58 kg. — 2, (383) Giaur, 57 kg. — 3; bez miejsca: (379) Troja, (349) Ugly Prince, (324) Bina II, (341) Ferezja i (343) Tędy Siędy. Wycofane: Wiking i Escalibor.

Wygrane w 2 m. 18½ s. (7—33—33—32¼) o dl., łatwo.

Tot. poj. 19 zł.; fr. 12, 13 i 24 zł.

Dzień 55/18-ty, Środa, 18 września.**405. Nagroda 2.100 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 850 mtr.**

(369) Bejrut, og. gr. Grona Ofic. 17-go pułku Ułanów, po Albulu i Mea II, hod. W. Wysockiego, l. 2, 56 kg. ż. Krysko 1

(340) Gran Chnckle — 2, (364) Ilibit — 3; bez miejsca: (374) Magnolja i Korweta. Wycofane: Fanfara III.

Wygrane w 55 s. (25—30) o 1½ dl. łatwo.

Tot. poj. 105 zł.; fr. 34 i 17 zł.

406. Nagroda 1.800 zł. dla 4 l. i st. og. i kl. Dystans około 1300 mtr.

(372) Birna kl. gn. T. Przylęckiego, po Arak i Alpha, hod. M. Bersona l. 4, 56 kg. ż. Górecki 1

(365) Ma Jalousie — 2, (394) May Rose — 3; bez miejsca: (371) Bona Dea. Wycofane: Biskra i Battaliana.

Wygrane w 1 m. 22 s. (20—32—30) o 1½ długości po walce, pewnie.

Tot. poj. 57 zł.; fr. 18 i 13 zł.

407. Nagroda 1.800 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 1100 mtr.

(362) Hardwar, og. c. gn. H. ks. Lubomirskiego, po Ballyheron i Baratarja, hod. wł. 1. 2, 56 kg. ż. Szyszczkowski 1

(358) Grzela — 2, (378) Grzybek Pierwszy — 3; bez miejsca: (—) Floryda. Wycofane: Burza II Miriam, Diane de Poitiers, Izysa i Brawura.

Tot. poj. 18 zł.; fr. 13 i 15 zł.

408. Nagroda 2.500 zł. dla 4 l. i st. og. i kl. Dystans około 2400 mtr.

(357) Alembik, og. kary M. Bersona po Alaric Victor i Eleetra, hod. wł. 1. 5, 58 kg. ż. Pasernak 1

(363) Parnas — 2, (373) Dollar — 3; bez miejsca: (371) Ghazi.

Wygrane w 2 m. 38 s. (27—32—33—33—33) o 1 długość, łatwo.

Tot. poj. 44 zł.; fr. 23 i 22 zł.

409. Nagroda 2.100 zł. dla 3 l. og. i kl. Dystans około 1600 mtr.

(371) Hora, kl. gn. st. „Lubicz“, po King's Idr i Saffi, hod. St. Państwowego, l. 3, 56 kg. ż. Chatisow 1

(375) Fordon — 2, (346) Fanfara II; bez miejsca: (366) Jaszczur II, i (359) Flamingo. Wycofane: Moja Miła, Centaur i An De

Wygrane w 1 m. 42 s. (6¼—31¼—32—32) o pół długości, pewnie.

Tot. poj. 58 zł.; fr. 17 i 12 zł.

410. Nagroda 1.500 zł. Hcp. dla 3 l. og. i kl. Dystans około 1600 mtr.

(391) Faustine II, kl. c. gn. H. Cichowskiego, po Huszar II i Fausine, hod. A. Olszowskiego, l. 3, 56½ kg. ż. Chatisow 1

(380) Ciocia Muller — 2, (370) Narzeczona — 3; bez miejsca: (393) Konsultantka, (361) Fricandeau i (134) Cyranka. Wycofane: Pronymczyk, Harry Langden, Grangarda i Con Amore.

Wygrane w 1 m. 44 s. (7—32—31½—33½) o 1 dl. łatwo.

Tot. poj. 94 zł.; fr. 41 i 25 zł.

411. Nagroda 1.600 zł. dla 3 l. og. i kl. Dystans około 1600 mtr.

(365) Gereza, kl. gn. K. hr. Zamoyskiego i M. Radwana, po Stavropol i Uciecha, hod. K. hr. Zamoyskiego, l. 3, 56 kg. ż. Fomienko 1

(365) Filut — 2, (351) Awiator — 3; bez miejsca: (380) Lassic i (368) Arconia. Wycofane: Harda, Guzohan i Czart.

Wygrane w 1 m. 43½ s. (7—33—32—31½) o 1½ długości, łatwo.

Tot. poj. — 76 zł.; fr. 30 i 20 zł.

Dzień 56/19-ty, Czwartek, 19 września.**412. Nagroda 2.100 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 1100 mtr.**

(374) Lalita Liana, kl. kaszt. Grona Ofic. 1 pułku Szwoleżerów, po Harrier i Lais, hod. J. Hulewicza, l. 2, 54 kg. ż. Chatisow 1

(398) Bacarat — 2, (367) Iwa — 3. Wycofane: Skiron i Bébé. Wygrane w 1 m. 9½ s. (7—30¼—32) o ¾ długości pewnie.

Tot. poj. 33 zł.

413. Nagroda 1.800 zł. dla 3 l. i st. og. i kl. Dystans około 2100 mtr.

(348) Hermosa, kl. gn. Grona Ofic. 10 pułku Ułan., po Albulu i Hajadon, hod. J. hr. Alvensloben-Schönborn, l. 4, 60 kg. ż. Magdaliński 1

(371) Fenomen — 2. Wycofane: Gereza, Centaur, Ponteba, Granat, Murman i Birna.

Wygrane w 2 m. 22 s. (10—35—34—32—31) o 1 długość, po walce.

Tot. poj. 19 zł.

414. Nagroda 2.500 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 1100 mtr.

(367) Iłza, kl. gn. Grona Ofic. 1 pułku Szwoleżerów, po Mości Książę i Azalaja, hod. St. Państwowego, l. 2, 54 kg. ż. Chatisow 1

(336) Irlandja — 2, (360) Nil — 3. Wycofane: Dr. Oskar, Lalita Liana i Skiron.

Wygrane w 1 m. 9½ s. (6½—31—32) o 3 długości łatwo.

Tot. poj. 13 zł.

415. Nagroda 1.800 zł. dla 2 l. og. i kl. Dystans około 1100 mtr.

(362) Miriam, kl. gn. Grona Ofic. 1-go pułku Uł. Krechowickich, po Fils du Vent i Hera, hod. L. Orpiszewskiego, l. 2, 54 kg. ż. Górecki 1

(—) Skiron — 2, (288) Casanova — 3; bez miejsca: (378) Brylant, (—) Gardenia i (—) Hektor. Wycofane: Grzybek Pierwszy i Izysa.

Wygrane w 1 m. 9½ s. (6—31—32½) o 2 dl. łatwo.

Tot. poj. 22 zł.; fr. 15 i 25 zł.

